

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 30 Ιουνίου 2025

Προς την κ. Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

ΘΕΜΑ: «Η Ελλάδα “πρωταθλήτρια” στην παιδική φτώχεια. Πολιτική αποτυχία ή πολιτική επιλογή;»

Κυρία Υπουργέ,

Με βαθιά ανησυχία και θλίψη πληροφορηθήκαμε ότι η Ελλάδα βρίσκεται **πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε ποσοστά υλικής και κοινωνικής στέρησης παιδιών, ενώ καταλαμβάνει την τέταρτη θέση ως προς τον συνολικό δείκτη κινδύνου παιδικής φτώχειας.**

Σύμφωνα με την Eurostat το 2024¹ η ΕΕ άγγιξε το 13,6% σε ποσοστό υλικής στέρησης για παιδιά κάτω των 16 ετών, ενώ η Ελλάδα σκαρφάλωσε στο 33,6%. Ακολούθησε η Ρουμανία με 31,8% και η Βουλγαρία με 29,8%.

Η παιδική φτώχεια, η υλική στέρηση και ο κοινωνικός αποκλεισμός δεν είναι απλή στατιστική, είναι μελανό πολιτικό και κοινωνικό στίγμα. Είναι η διαβίωση σε νοικοκυριά με εισόδημα κάτω από το 60% του εθνικού διάμεσου διαθέσιμου εισοδήματος, η σοβαρή αποστέρηση βασικών αγαθών και υπηρεσιών, όπως θέρμανση, επαρκή διατροφή, ρούχα, βιβλία, υγειονομική περίθαλψη και εξωσχολικές δραστηριότητες. **Πιο απλά, ένα στα τρία παιδιά ζει σε κοινωνικό αποκλεισμό και υλική απογύμνωση.**

Οι αριθμοί διαψεύδουν τους πολιτικούς εφησυχασμούς. Βρισκόμαστε ενώπιον μιας βαθιάς κρίσης που θα θέσει στο περιθώριο το 1/3 των μελλοντικών πολιτών μας. Οι προνοιακές πολιτικές -εάν στην πραγματικότητα υπήρξαν ποτέ- απέτυχαν, γιατί ήταν αποσπασματικές και βραχυπρόθεσμες και δεν αντιμετώπισαν τις βαθύτερες αιτίες της φτώχειας, όπως την ανεργία, την έλλειψη πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες, την διαλυμένη παραγωγή, την ανεξέλεγκτη ακρίβεια, την κακοδιοίκηση.

Σε αυτό το πλαίσιο, η εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Κοινωνική Ένταξη και Μείωση της Φτώχειας 2021-2027, παρά την πρόθεσή του να ευθυγραμμιστεί με την Ευρωπαϊκή Εγγύηση για το Παιδί (European Child Guarantee) αποδεικνύεται ανεπαρκής και ασαφής ως προς την εφαρμογή του, χωρίς μετρήσιμους στόχους, ουσιαστική στόχευση και μηχανισμό αξιολόγησης.

Στη χώρα της υπογεννητικότητας, των σχολείων που αδειάζουν, των εργασιακά επισφαλών νέων, το παιδί έπρεπε να είναι υπαρξιακός και εθνικός στόχος. Κι όμως, αντί για παιδική προστασία προσφέρουμε παιδική φτώχεια, αντί για πολιτική, ελεημοσύνη. Παρά τους όποιους ρητορισμούς

¹ <https://www.ot.gr/2025/06/13/oikonomia/paidiki-ftoxeia-1-sta-3-paidia-stin-ellada-antimetopisan-yliki-sterisi-to-2024/>

σας είμαστε με χαώδη διαφορά πρώτοι στην Ευρώπη στην καταδίκη του μέλλοντός μας, των ίδιων μας των παιδιών.

Ερωτάται, λοιπόν, η κ. Υπουργός:

1. Προτίθεται το Υπουργείο να επανεξετάσει το ύψος των επιδομάτων παιδιού, στέγασης και γέννησης, προσαρμόζοντάς τα στις σημερινές οικονομικές συνθήκες;
2. Θεωρείτε ότι η στρατηγική στήριξης της οικογένειας μπορεί να συνεχίζει να στηρίζεται αποκλειστικά σε επιδόματα αντί για συνολικές πολιτικές πρόνοιας, στέγασης, απασχόλησης και παιδικής προστασίας, όπως επιμένουν οι επιστημονικές έρευνες² ότι πρέπει να γίνει;
3. Θα επανεξετάσετε το Σχέδιο Δράσης για την Κοινωνική Ένταξη και Μείωση της Φτώχειας 2021-2027, καθώς εμφανίζεται ανεπαρκές ως στρατηγικό εργαλείο, με έλλειψη ξεκάθαρων και μετρήσιμων στόχων, ελλιπή πρόβλεψη για τις ομάδες υψηλού κινδύνου (μονογονεϊκές και πολύτεκνες);
4. Θα δημιουργήσετε έναν μηχανισμό αξιολόγησης και επανατροφοδότησης των πολιτικών, ώστε να έχουμε σαφή και καθαρή εικόνα της αποτελεσματικότητας των μέτρων;

Ο ερωτών Βουλευτής

Γεώργιος Ναπ. Ρούντας

² https://www.kepe.gr/wp-content/uploads/2024/04/%CE%91%CE%BD%CE%B1%CE%BB%CF%8D%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82_%CE%95%CF%80%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CF%81%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1%CF%82_2-2024.pdf